

vendelse, antages Betjeningen og Driften i det nævnte Finansaar at ville kunne bestrides af de til Telegrafvæsenets Raadighed staaende Midler.

Hvad Rentabiliteten af det omhandlede Anlæg angaar, skal bemærkes, at det foreløbigt er paatænkt at sætte Taksten for 3 Minutters Samtale imellem Kjøbenhavn og Malmø til 1 Kr. 50 Ø. à 2 Kr. Naar man paaregner et Antal Samtaler af ca. 20,000 aarligt, hvilket sikkert ikke kan anses for overdrevent, vilde der med en Takst som ovennævnte opnaas en Indtægt for Danmarks Bedkommende af mindst 15,000 Kr.

Herved vilde samtlige Udgifter, derunder Renter og Amortisation af de ovenanførte Anlæg rigeligt være dækkede, ligesom Dækning ogsaa vilde naas for det Tab, som man maa være forberedt paa, at Telegrafvæsenet vil lide derved, at den danske-svenske Telefonforbindelse vil optage en Del af den Korrespondance mellem de to Lande, som hidtil er besørget som Telegrafkorrespondance.

Ødet man sluttelig skal tilføje, at det, som ogsaa forudsat i de foran fremførte Bemærkninger, maa anses særdeles ønskeligt, at den paatænkte Telefonforbindelse kan blive tilvejebragt i Løbet af Finansaaret 1893—94, i hvilken Henseende det skal oplyses, at den svenske Telegrafadministration for sit Bedkommende alt har søgt de til Anlæggets Udførelse paa svensk Side fornødne Midler bevilgede, skal man tjenstligt anmode det cærede Finansudvalg om at ville være ulejlighet med ved 3dje Behandling af Finanslovsforslaget for 1893—94 at ville stille følgende Ændringsforslag: ad § 27 II. o. Summen forhøjes med ..... 26,500 Kr.

Ingerslev.

B. Gudenrath.

Til Folketingets Finansudvalg.

111.

Finansministeriet. Kjøbenhavn, den 7de Februar 1893.

Ved Skøde af 13de Januar 1847 har Kommunalbestyrelsen for Viborg tilstødet Statskassen det saakaldte Viborg Krat med tilstødende Hedearealer, i alt henved 800 Tdr. Land, uden Modtagelse af Købesum, men med Forpligtelse for Staten til at tilplante Hedearealet og derefter bevare den hele Plantage i Skovdyrking og udrede Halvdelen af den aarlige Nettoindtægt til Kommunen. Medens den fuldstændige Tilplantning af Hedearealet blev tilendebragt i 1864, er det Tidspunkt, da Salgsindtægten af Plantagens Effekter overstiger Udgifterne ved den, endnu ikke indtraadt, men kan ventes at ville indtræde om en halv Snes Aar. Dette Forhold, at Kommunen har kontraktmæssig Ret til for bestandig at opbevare den halve Overstudsindtægt af den Staten tilhørende Plantage, er i og for sig lidet tiltalende, og da der nu fra Kommunalbestyrelsen er fremsat et Tilbud om at opgive alle Kommunens i Skødet hjemlede Rettigheder imod en Afsløsningssum af 20,000 Kr., maa Finansministeriet allerede af de her anførte Hensyn anse det for ønskeligt at kunne modtage dette Tilbud. Men netop for Øjeblikket komme andre Omstændigheder til, som yderligere anbefale Tilbudets Modtagelse derved, at der paa denne Maade i anden Retning kan bespares eller nødvendige aarlige Udgifter for Statskassen. Anlægget af Aalestrup—Viborg-Banen gør det nemlig umuligt for Garnisonen i Viborg at benytte sine nuværende Skydebaner, hvis Velggenhed i Forbindelse med de ny Fodfolksgeværers længere Rækkevidde ville udsætte Jærnbanetraffen for Farer; men skulle Skydebanerne saaledes nødvendigvis forlægges, vil der ikke kunne findes nogen hensigtsmæssigere og billigere Plads end i Viborg Plantage. For Benyttelsen af de nuværende Skydebaner betaler Statskassen en aarlig Lejefgift af 400 Kr., der saaledes i hvert Fald fremtidig vilde bespares ved deres Henlæggelse i Plantagen; men da Geværernes forøgede Rækkevidde kræver et større Sikkerhedsbælte end